

HYVÄ HAKU MITÄ SE ON KANSANOMAISESTI SANOTTUNA

Haku, kuten muutkin KAER- osasuoritukset on säännöissä määritelty varsin perusteellisesti. Välillä törmää kuitenkin kysymykseen siitä, mitä se hyvä haku oikeasti eri luokissa tarkoittaa. Kokeissa on koiria, jotka eivät "aukea" hakuun juuri lainkaan. Toisaalta joku koira saattaa hilpasta taivaanrannan taa muutamassa hetkessä. Joskus kuulee muiden ohjaajien ihastelut "voi jos mullakin olisi tollanen koira". Kuitenkin se superjuoksija saattaa juosta vain huvin vuoksi tai nuoruuden innolla. Haun kanssa koko asialla ei välttämättä ole mitään tekemistä.

Kuka pitää hyvänä hakijana koiraa, joka juoksee kilometrin luovin ja jää päähän nyhäämään. Palaa taas ja jatkaa toiseen suuntaan samanlaisen siivun. Vaikka riistaa löytyisikin menee koko päivä koiran perässä juostessa. Lisäksi etenkin nuori koira saattaa hölmöillä itsenäisesti kaukana ohjaajan ulottumattomissa. Voittajaluokassa haun laajuus on hieman eri asia, koska koira tiedottaa. Mutta ei se kivaa ole kilometritolkulla sielläkään rämpiä. Yleensä kokeneet käyttökoirat laajentavat hakuaan itse jos riistaa ei löydy, mutta palaavat normaaliin hakuun heti kun eläimiä taas löytyy.

Koeluokittain näkisin hyvään hakulaajuuteen kuuluvan seuraavia tekijöitä.

NUORTEN LUOKKA

Nuorilla kokemattomilla koirilla riittää hakulaajuudeksi pellolla "saran mitta" puoleensa. Metsässä tai muuten peitteisessä maastossa reilu "haulikkoholli" puolelleen. Mikäli koira on jo niin valmis, ettei se hölmöile yksin päästyään, voi haku olla tietysti paljon laajempaakin. Aina on kuitenkin pidettävä mielessä, että nuori koira saattaa esim. kokeissa intoutua kaikenlaisiin yllättäviin suorituksiin, jotka eivät ole aina + merkisiä.

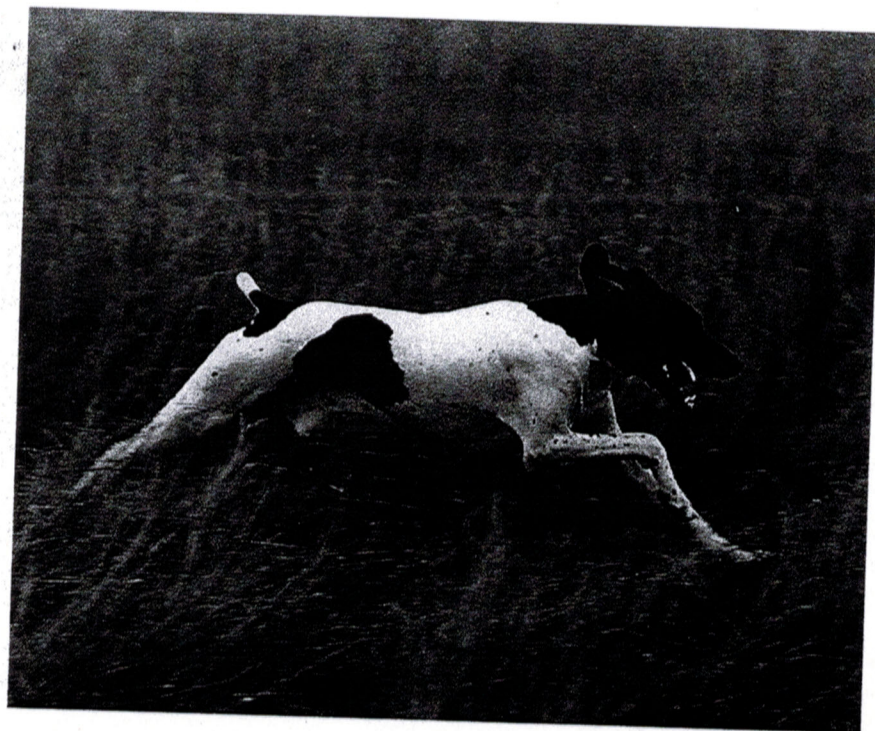
AVOIN LUOKKA

Varttuneemmilta koirilta vaaditaan itsenäisempää ja laajempaa hakua. Koiran iän karttuessa kokemus lisääntyy ja ohjaaja osaa! ? lukea koiraansa paremmin. Haku pitää mukauttaa maastoon ja kulloinkin kyseiseen tilanteeseen sopivaksi. Jos ollaan pellolla voi koira hakea kovinkin laajalti mikäli riistaa ei lähempää löydy. Peitteisessä maastossa koira yleensä rajaa itse haun laajuutta. Ohjaajan liikkumisvauhtikin vaikuttaa haun laajuuteen. Jos ohjaaja liikkuu kovin nopeasti, saattaa koira kaventaa hakua pyrkiessään liikkumaan "laumansa" keulassa. Nyrkkisääntönä näkisin, että ohjaaja tietää aina kummalla puolella koira on hänen edessään. Mikäli koiraa ei kuulu on syytä alkaa etsiä sitä oletetulta puolelta. Jos koira ei tiedota ei pilliä kannata käyttää tässä tilanteessa, koska koira saattaa tällöin nostaa linnut itse ennen ohjaajan luo tuloaan. Mikäli koira tiedottaa voi avoimen luokan koira hakea yhtä laajaa ja itsenäistä hakua kuin voittajaluokan koirakin. Tiedottava avoimen luokan koira alkaa yleensä olla valmis vaativampiin mitteluihin. Hakukuviokin voi olla jo voittajaluokkaan kuuluva. Perustelen asiaa sillä, että jos koiralta vaaditaan lauantaina AVO 1 tulokseen tiukkaa kuviohakua, niin miten se yhdessä yössä voisi muuttaa hakutekniikkansa uusiksi kilpaillessaan seuraavana päivänä voittajaluokassa?

VOITTAJALUOKKA

Erinomaisten avoimen luokan ja voittajaluokan koirien haussa ei välttämättä ole suurta eroa.

Suurin ero avoimeen luokkaan

lienee ohjaajan liikkuminen. Voittajaluokassa ohjaaja kulkee tieuraa, kuivaa ojanpohjaa tai esim. avointa maastoa pitkin ja koira hoitaa itsenäisesti alueen perkaamisen.

Löydettyään linnun KOIRA TULEE SIITÄ TIEDOTTAMAAN ITSE ELI KOIRAA EI MENNÄ ETSIMÄÄN. Sitä vartenhan se tiedotus on osasuorituksena. Koiran pitää ilmentää niin selvästi, että ohjaaja pystyy päättelemään koiransa tiedottavan. Sääntöjen mukaan pillitiedotus on samanarvoinen itsenäisen tiedotuksen kanssa, mutta kyllä se itsenäisyys tuomaria lämmittää mukavammin.

Voittajaluokan koiratkaan eivät saa

huidella miten sattuu vaan alue on haettava niin, ettei riistaa jää väliin. Mikään ei kiellä voittajaluokan koiraakaan kuvioimasta maastossa, päin vastoin. Riistakoiran 02 finaalin kaksi parasta koiraa hakivat aivan eri tekniikalla. Pruukin Hibi haki lähes kuviohakua, mutta maaston muuttuessa avoimemmaksi vaihtoi aluehakuun.

Rokovan Kiela taas haki koko ajan aluehakua, jolloin ohjaaja pysyi paikallaan pitempään. Koiran ottaessa yhteyttä se samalla ilmaisi, ettei alueella ole ketään ja reissu jatkui. Kumminkin tyyli ovat hienoja, kunhan on hyvä koira kyseessä.

Vauhdikas haku johtaa yleensä riistan nopeaan löytymiseen ja seisonnan saamiseen riistalle.

Mikäli kirkkaimpia mitaleja jaetaan, ilman kunnollista hakua niitä ei irtoa. Koiria ei kannata nuorena viedä mihinkään "lintutarhaan", vaan koulutuksessa tulee painottaa sitkeää ja yritteliästä sekä pitkäjänteistä toimintaa. Siksi ykköspalkintojen hakuajatkin on määriteltävä säännöissä.

Haun rasitteet on määriteltävä säännöissä tarkkaan, joten ne voi lukea kirjasta. Kokeisiin mentäessä tulisi haun olla sikäli valmista, että normaalinä päivänä koira olisi palkittavissa.

Muutenkin viimeaikainen muoti-ilmiö tuoda koira kokeisiin harjoittelemaan on väärä. Kokeet ovat näytön paikka. Harjoittelematon koira vie vain jonkun muun paikan, jolta menee näin mahdollisuus näyttää kykyjään kokeissa.

